

พรุ่งนี้ก่อน

ยากอบ ๔.๑๓-๑๗

คำนำ

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ ยากอบ ได้ตั้งคำถามต่อผู้อ่านว่า “ชีวิตของท่านเป็นเช่นใดเล่า?”

บางคนนิยามคำว่าชีวิตว่า “ชีวิตเป็นเพียงความฝัน” “ชีวิตเปรียบดังละคร” หรือ “ชีวิตคือการต่อสู้”(ศัตรูคือซาตาน) นักเทศน์อาวุโสท่านหนึ่งเปรียบเทียบว่า ชีวิตของมนุษย์เราเปรียบเหมือนกับการขึ้นรถไฟ แต่ละคนขึ้นต่างสถานีกันฉันใด ต่างก็ลงต่างสถานีกันฉันนั้น แต่สุดท้ายเมื่อถึงสถานีปลายทาง (ชีวิตสิ้นสุดลง) ทุกคนก็ต้องลงจากรถไฟแห่งโลกนี้ทั้งสิ้น

ดังนั้น การที่เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ (ประมาณ ๖๐-๘๐ ปี) จึงไม่สำคัญเท่ากับว่า คุณกำลังทำอะไรอยู่ และตายแล้วจะไปไหน

ชีวิตเป็นเหมือนหมอก

ยากอบบอกว่า “ชีวิตของท่านเป็นเหมือนหมอก ที่ลอยอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็จางหายไป” (ยากอบ. ๔.๑๔)

คนที่อยู่ทางภาคเหนือจะพบว่านี่เป็นความจริง แต่แตกต่างกันตรงที่ว่า หมอกลอยมาในตอนเช้า พอสายหน่อยเมื่อถูกแดดเผาจะหายไป แต่ยังมีโอกาสหันหน้ากลับมาอีกในวันรุ่งขึ้น แต่ชีวิตที่ลอย (ตาย) ไปแล้วจะไม่มีโอกาสย้อนกลับมาอีกเลย

ในงานสวดศพของชาวพุทธเราจะเห็นพระถือตาลปัตร ๔ อันมีอักษรจารึกธรรมว่า อันแรกบอกว่า

”ไปไม่กลับ” อันที่สอง “หลับไม่ตื่น” อันที่สาม “ฝันไม่มี” และอันสุดท้าย “หนีไม่พ้น”

ข้อคิด : เมื่อทราบความจริงเช่นนี้แล้ว เราจะทำอย่างไรกับชีวิตอันแสนสั้นนี้ เพื่อจะให้เกิดประโยชน์และคุณค่ามากที่สุดเท่าที่จะมากได้?

ชีวิตเป็นเหมือนดอกหญ้า

อิสยาห์ซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะได้กล่าวว่า “ชีวิตเป็นเหมือนดอกหญ้า” จงสังเกตดูเมื่อฝนตกลงมาในทะเลทรายแถบตะวันออกกลาง ในภายเวลาไม่นานนักต้นหญ้าก็จะงอกขึ้น ชั่วข้ามคืนดอกของมันก็จะโผล่ออกมา

ตอนเช้าจะเบ่งบานสวยงาม แต่พอตอนบ่ายก็จะมีลมพายุพัดมาหอบเอาทรายกลบดอกไม้ “เหมือนหญ้าที่งอกขึ้นใหม่ในเวลาเช้า ...มันก็บานออกและใหญ่ขึ้น ครั้นเวลาเย็นก็ร่วงโรยและเหี่ยวไป” (อิสยาห์. ๕๐.๖)

ชีวิตของมนุษย์ทุกคนก็เป็นเหมือนเช่นดอกไม้เหล่านี้แหละ

ผู้เขียนสคุดิกกล่าวว่า “กำหนดปีของข้าพระองค์คือเจ็ดสิบ หรือสุดแต่กำลังก็ถึงแปดสิบ แต่ช่วงชีวิตนั้นมีแต่งงานและความลำบาก ไม่ช้าก็สูญไปและข้าพระองค์ก็จากไป” (สคุดิ. ๕๐.๑๐) มีการนับวัยต่าง ๆ ของมนุษย์เรา “วัยอาบนํ้าไม่หนาว เกี้ยวสาวไม่เบื่อ สู้อะไรทุกท่า งามมือก่อนไถ่ ไปนากลับมาทอดหุ่ย เป่าขลุ่ยไม่ดัง เดินหลังไม่ตรง ลงดินไม่ได้ ไข้กี้ตายไม่ไข้กี้ตาย”

คำเตือน : จงรีบรับเอาความรอดและปรณนิบัติพระคริสต์ ก่อนที่ดอกไม้แห่งชีวิตของเราจะเหี่ยวเฉาและร่วงโรยไป

พรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร

ยากอบได้กล่าวถึงชายคนหนึ่ง “เตรียมการและวางแผนอย่างดี” โดยบอกว่า “นี่แน่ะท่านที่พูดว่า วันนี้หรือวันพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น และจะอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร แต่ท่านไม่รู้เรื่องของพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นเช่นใดเล่า” (ยากอบ. ๔.๑๓-๑๔)

การวางแผนชีวิตและอนาคตเป็นสิ่งที่ดี แต่วันพรุ่งนี้อาจจะไม่มาถึงก็ได้!

เรื่องตัวอย่าง : มีร้านขายอาหารแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ที่เขียนป้ายติดที่หน้าร้านว่า “พรุ่งนี้กินฟรี” เชื่อว่าลูกค้าหลายคนคงจะรอกินโดยไม่ต้องเสียเงิน แต่ความจริงก็คือ ไม่มีสักคนเดียวได้กินฟรี เพราะวันพรุ่งนี้ไม่เคยมาถึงสักที

หลายคนก็ชอบพูดว่า “พรุ่งนี้ก่อน” “ยังมีเวลาอีกถมเถไป” พรุ่งนี้ค่อยเชื่อพระเจ้า พรุ่งนี้ค่อยรัก และเอาจริงเอาจังกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ พรุ่งนี้ค่อยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ พรุ่งนี้ค่อยถวายตัวและออกไปรับใช้พระองค์ พรุ่งนี้...พรุ่งนี้ก่อน...

แต่ทว่าพรุ่งนี้ไม่เคยมาถึงสักที หรือเราอาจจะไม่มีโอกาสมีชีวิตอยู่ถึงพรุ่งนี้ก็ได้!

แล้วแต่พระเจ้า

ยากอบบอกแก่เราว่า “ให้คริสเตียนพูดว่า ถ้าพระเจ้าทรงโปรด เราจะมีชีวิตอยู่ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้”
(ยากอบ. ๕.๑๔)

สิ่งสำคัญที่สุดคือ เราคริสเตียนจะต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเวลาในวันนี้ และเราต้องจัดการกับวันเวลาที่มีอยู่เดี๋ยวนี้ให้ดีที่สุด อาจารย์เปาโลบอกแก่คริสเตียนชาวโรมันว่า “ท่านควรจะรู้กาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่ควรตื่นจากหลับแล้ว เพราะเวลาที่เราจะรอดนั้นใกล้กว่าเวลาที่เราริมเชื่อนั้น”
(โรม. ๑๒.๑๑)

พระคัมภีร์ตอนนี้มีความหมาย ๒ ประการคือ

- ๑) ให้คริสเตียนรู้จักเวลา และการใช้เวลา
- ๒) ให้ผู้เชื่อพระเจ้าทุกคนตื่นขึ้นในฝ่ายจิตวิญญาณ

สรุป

- พระวณะของพระเจ้าบอกความจริงว่า ชีวิตของมนุษย์เรานี้สั้นมาก
- ดังนั้น จึงไม่ควรผลัดวันประกันพรุ่ง
- จงเรียนรู้จักนำพระทัยของพระเจ้า แล้วกระทำตาม.